

Jana Albrechtová – životopis

Jana Albrechtová se narodila 21. listopadu 1938 v Hradci Králové. Vyrůstala v učitelské rodině – její rodiče byli aktivní v souboru Lípa v Šachově u Borohrádku, kde otec působil jako herec a matka jako herečka a režisérka. Už od dětství měla ráda recitaci a loutkové divadlo. Po přestěhování do Kostelce nad Orlicí pokračovala v těchto aktivitách, zároveň zpívala v dívčím pěveckém sboru.

V letech 1953–1956 studovala na jedenáctileté střední škole, kde maturovala a zároveň absolvovala řadu veřejných recitačních vystoupení. První zkušenost s amatérským divadlem získala v roce 1955. O rok později se pokusila o přijetí na AMU, ale přijata nebyla.

Následně se zapsala na Vysokou školu ruského jazyka a literatury v Praze, kde účinkovala v divadelním souboru školy, například v inscenaci Prodaná láska. Po studiích učila jeden školní rok na Základní devítileté škole ve Skuhrově nad Bělou, kde založila recitační soubor a zapojila se do místního ochotnického divadla. Absolvovala také režisérský kurz při okresním kulturním středisku.

Od roku 1961 učila na Střední průmyslové škole strojnické v Rychnově nad Kněžnou a při něm spoluzaložila studentský dramatický soubor. Věnovala se recitaci – byla jednou ze zakladatelů rychnovského Divadla poezie, které uskutečnilo 9 autorských premiér. Ve spolupráci se souborem Tyl se zabývala spolurežií amatérských inscenací.

V letech 1961-1963 prošla krajským kurzem amatérských režisérů v Hradci Králové, absolventským představením byla spolurežie Kunderovy hry Majitelé klíčů. V roce 1964 se vdala za Františka Albrechta a o rok později se jim narodila dcera Jana.

Zároveň začala pracovat jako inspektorka kultury na Okresním národním výboru v Rychnově nad Kněžnou (do roku 1965). Od školního roku 1967/68 vyučovala český a ruský jazyk na Střední všeobecné vzdělávací škole, později Gymnáziu v Kostelci nad Orlicí. Po vystoupení z KSČ v roce 1969 (vstup v roce 1959) byla ze školství propuštěna „pro neblahý vliv na mládež“. V roce 1970 se jí narodil syn František.

Přesto se jí dařilo zapojovat se do kultury. Například v pásmu poezie Neutržená růže pro rychnovský zámek, následně ve vzniklém souboru Duha. V letech 1973 až 1980 byla zaměstnána v kulturních institucích okresu Rychnov nad Kněžnou.

První polovinu roku 1978 působila v městské knihovně ve Vamberku jako vedoucí dětského oddělení a stihla s dětmi nacvičit tři komponované pořady k různým literárním výročím, např. o Julesi Vernovi.

Následovaly dva roky na pozici metodické poradkyně pro amatérské divadlo při Okresním kulturním středisku v Rychnově nad Kněžnou. Vytvořila zde dle zápisů v kronikách seriál o dějinách 15 divadelních souborů okresu. Mimo to spolupracovala s recitačním souborem učňovského střediska Národního podniku potravin. Na přímluvu kolegyně Plodkové z OKS obdržela diplom za zásluhy o zájmovou uměleckou činnost v oblasti amatérského divadla.

Na počátku 80. let jí bylo umožněno vrátit se zpět do školství – opět na střední průmyslovou školu v Rychnově nad Kněžnou, kde založila recitační soubor Cé a dramatický soubor TRAPAS. Podařilo se jí zorganizovat velké vystoupení rychnovských středoškoláků (gymnazistů, studentů SPŠ i učňů) – 100 účinkujících a 500 diváků.

Od školního roku 1987/88 pracovala 3 roky v ÚJOP (Ústav pro jazykovou a odbornou přípravu zahraničních studentů v Dobrušce). Po revoluci se stala jeho ředitelkou.

První polovinu 90. let působila jako středoškolská učitelka na Obchodní akademii a Rodinné škole TGM v Kostelci nad Orlicí. Spolupracovala s místním amatérským souborem mladých a dětmi ze základních škol.

Pracovala celkem na 6 školách, na všech založila divadelní či recitační kroužky, s nimiž se účastnila i soutěží (HK 1970, Polička 80. léta). Od 60. let byla aktivní členkou Volného sdružení východočeských amatérských divadelníků, nyní je čestnou členkou. Je i nositelka vyznamenání Zlatého Tyla z r. 2007 zejména za práci s dětmi a mládeží v oblasti amatérského divadla. V r. 2002 se s manželem přestěhovala do blízkých Častolovic, kde oba spolupracovali od r. 2008 do r. 2014 s místní knihovnou jako vystupující a organizátoři pohádkových čtení a dramatizací pro děti, či literárních besed pro dospělé.

Do důchodu odešla v roce 1995, ale částečně se věnovala pedagogické práci až do roku 1997.

Také doučovala český jazyk a tuto práci zakončila r. 2023.

Paní Albrechtová žije v Častolovicích, ale pravidelně tráví se svým manželem několik měsíců do roka u své dcery Jany v Brně – Králově Poli.